

Poutník

1/2026 | 30. ročník

Římskokatolická farnost sv. Jiří Dolní Čermná

Poděkování služebníkům farnosti v Orlovně 23. 11. 2025 (foto: L. Ešpandrová)

Rorátní mše svatá pro děti 13. 12. 2025 (foto: L. Ešpandrová)

Úvodní strana: Křtiny Viléma Drobného 11. 1. 2026 (foto: F. Mareš)

POZDRAV OTCE FARNÍ OBCE ☺

Moje milá farní rodino! ☺

Poutník letos vychází již 30. rokem!!! Děkuji všem, kdo se tři desítky let na našem farním časopise podíleli a děkuji současné redakční radě. Zvláště chci poděkovat Hance Vágnerové, které vdčíme, že časopis vychází, a která to dělá snad ráda ☺! Také se jí daří i oslovit mnoho lidí, aby přispěli svým článkem, a tak, aby to byl opravdu časopis naší farnosti. Jsme samozřejmě ale moc rádi, když si ho se zájmem přečte kdokoliv jiný ☺!

Jednou jsem se bavil s panem Josefem Vondrou o zvonech v Petrovicích. Já mu říkal, že náš web a internet říká, že jsou zvony tři a on mi říkal dva. Tak jsem ho poprosil o článek do našeho časopisu a chyby v textech musíme opravit. Ještě mi říkal, že asi počítali jako třetí zvon ten zvonek u sakristie ☺, s kterým se zvoní na začátku mše ☺.

Od našeho posledního setkání v časopise Poutník jsme společně prožili Advent, krásný vánoční čas, liturgické mezidobí a nyní prožíváme dobu postní. Přeji nám všem, ať dobře dojdeme k hlubokému prožití oslavy Kristova vzkříšení! Ať nás víra posiluje a povzbuzuje každý den našeho života, a povzbuzujme se navzájem! Každý z nás to potřebuje ☺!!!

Nesme kříž svůj, mějme víru, že nám pomůže jej nésti.

V úctě Vám zehním!

Váš otec Jenda ☺ +

Z dokumentů druhého vatikánského koncilu – o liturgii - *Kristus je přítomen ve své církvi*

V neděli 25. ledna o 3. neděli v mezidobí byl v breviáři tento krásný úryvek v modlitbě se čtením, že jsem si říkal, že se musím o něj s Vámi rozdělit. Povzbuzuje nás ke slavení neděle, ke mši svaté... a co vše se koná skrze liturgické úkony. Snad se Vám bude líbit ☺!

DRUHÉ ČTENÍ

Z konstituce 2. vatikánského sněmu o posvátné liturgii (Sacrosanctum Concilium, nn. 7-8.106)

Kristus je přítomen ve své církvi

Kristus je stále přítomen ve své církvi, především v liturgických úkonech. Je přítomen v mešní oběti jak v osobě sloužícího kněze, neboť „tentýž se nyní obětuje skrze službu kněží, který se tenkrát obětoval na kříži“,¹ tak zejména pod eucharistickými způsoby. Je přítomen svou mocí ve svátostech, takže když někdo křtí, křtí sám Kristus. Je přítomen ve svém slově: to zajisté mluví on, když se v církvi předčítá Písmo svaté. I tehdy je přítomen, když se církev modlí a zpívá, jak to sám slíbil: *Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.*²

Při tomto velkém díle, kdy se dokonale oslavuje Bůh a lidé se posvěcují, se vskutku Kristus vždycky spojuje se svou milovanou Nevěstou církví a ona svého Pána vzývá a skrze něho vzdává poctu věčnému Otci.

Právem se tedy liturgie chápe jako plnění kněžské služby Ježíše Krista, při kterém se viditelnými znameními naznačuje a způsobem každému z nich vlastním uskutečňuje posvěcení člověka a tajemné tělo Ježíše Krista, to jest hlava i údy, koná dokonalou veřejnou bohocpou.

Proto je každé slavení liturgie činnost navýsost posvátná: je to dílo kněze Krista i jeho těla, církve, a jeho účinnosti se žádná jiná činnost církve nevyrovná ani co do jména, ani co do důstojnosti.

V pozemské liturgii jako bychom zakoušeli předchut' oné nebeské liturgie, která se slaví ve svatém městě Jeruzalémě, cíli našeho pozemského putování; *tam sedí Kristus po Boží pravici a vykonává službu ve svatyni, v pravém stánku.*³ V pozemské liturgii zpíváme se všemi nebeskými zástupy píseň o Hospodinově slávě a uctíváme památku svatých v naději na podíl a společenství s nimi. *A očekáváme Spasitele, našeho Pána Ježíše Krista,*⁴ *až se ukáže jako náš život a my se ukážeme s ním ve slávě.*⁵

Podle apoštolské tradice, mající původ přímo ve dni Kristova vzkříšení, slaví církev velikonoční tajemství každý sedmý den, a ten se právem nazývá dnem Páně nebo Boží nedělí. V ten den se mají věřící shromáždit, aby naslouchali Božímu slovu a měli účast na eucharistii, aby tak slavili památku umučení, zmrtvýchvstání a oslavení Pána Ježíše a vzdávali díky Bohu, *že nás znovu zrodil, takže zmrtvýchvstáním Ježíše Krista máme živou naději.*⁶ Takže den Páně je od počátku nejvlastnějším svátečním dnem, který se má zbožným věřícím stavět před oči a vštěpovat, aby se jim stal opravdovým dnem radosti a pracovního klidu. Jiné slavnosti nemají mít před ním přednost, ledaže jsou skutečně nanejvýš významné. Neboť den Páně je základem a jádrem celého liturgického roku.

Koncil vydal 16 dokumentů:

Nejdůležitější jsou 4 konstituce:

název	téma dokumentu	vydána
Sacrosanctum Concilium	o posvátné liturgii	4. 12. 1963
Lumen gentium	věřoučná konstituce o církvi	21. 11. 1964
Dei Verbum	věřoučná o Božím zjevení	18. 11. 1965
Gaudium et spes	pastorální o církvi v dnešním světě	7. 12. 1965

otec Jenda ☺ +

¹ Tridentický sněm, Sess. XXII. ² Mt 18,20. ³ Kol 3,1; Žid 8,2. ⁴ Srov. Flp 3,20.

⁵ Srov. Kol 3,4. ⁶ 1 Petr 1,3.

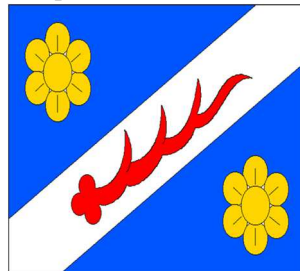

Z historie farnosti

Bylo, nebylo aneb Jak Verměřovice k „Turecku“ přišly

Milí čtenáři,

obec Verměřovice vznikla při kolonizaci povodí Tiché Orlice na přelomu 13. a 14. stol. Část vsi na levém břehu řeky byla kolonizována pány z Drnholce, jako součást lanšperského panství, část na pravém břehu vznikla v souvislosti s kolonizací panství žamberského. Lanšperská část je doložena poprvé v roce 1304, kdy ji král Václav II. daroval zbraslavskému klášteru. Část žampašská se poprvé připomíná v roce 1553, v roce 1568 při dělení majetku mezi syny Zdeňka Žampacha z Potštejna připadla k nově vytvořenému panství kyšperskému (Letohrad). Když v roce 1650 spojili Vitanovští z Vlčkovice Kyšperk a Orlici v jeden celek, došlo také ke spojení obou částí Verměřovic. Dvůr v žampašské části osady byl ještě v roce 1836 nazýván "Žampachem". Osudy kyšperského panství sdílely Verměřovice až do zániku patrimonialní správy v roce 1848.

O tom, že se naší obci říká Turecko, ví kde kdo. Ale jak jsme k tomu přišli? Těch verzí, které se zde tradují, je víc. Nejméně pravděpodobná je, že název vznikl podle nedbalého hospodaření v obci -tzv. tureckého. To však samozřejmě nepřichází v úvahu, protože obec byla vždy spořádaná a hospodáři si svých majetků hleděli:). Druhá verze vznikla prý kolem roku 1600. V té době byla vesnice rozdělena řekou na dvě panství. Vesničané sice chodili na dvůr pracovat, ale žili na jiném panství, takže k nim dvůr neměl žádné právo. Když na panské části vypukl požár, místní byli lhostejní a nečinně seděli s nohama zkříženýma jako Turci a dívali se na hořící stavení. Šafář je nemohl donutit, aby hasili. Křičel na ně: "Nesed'te tady jako Turci, pojd'te hasit!" A do třetice je tu příběh ze 70. let 19. století, kdy se stavěla železnice z Letohradu/Kyšperka/ do Dolní Lipky. Při stavbě železničního mostu přes Tichou Orlici přišla náhle velká voda. Dřevěné lešení se zhroutilo do řeky a italská dělníci si na plovoucích trámech zachraňovali život. Jejich polír na ně ze břehu volal „Nemáchejte se tu jako Turci“. Dělníci se zachránili a za všeobecného veselí zamířili do hospody, uvázali si červené pruhy látky kolem hlavy a do rána slavili.

Když se sem v roce 1874 zavedla železnice, průvodčí prý po cestujících chtěli nejen lístky, ale také pasy:). Tato přezdívka se v každém případě zalíbila místnímu chalupníku Josefu Rypkovi, protože svůj hostinec, který si postavil u dráhy, pojmenoval Cařihrad. Po čase hostinec přestavěl na hotel. Pro cestující to byl nejednou důvod vystoupit a podívat se, co že to u Turků vaří. Traduje se, že i u pokladny na pražském nádraží, stačilo říct, že chcete jízdenku do Turecka, a pokladní vám s úsměvem vyda-

la lístek do Verměřovic. Na vyhlášené tancovačky se jezdívalo do Turecka. Fanoušci místních fotbalistů ještě dnes vytasí prapory, na nichž jsou turecké symboly – srpek měsíce s hvězdou a skandují Turci do toho! Máme však i jiné aktivity, které v názvu hrdě nesou onu přezdívku. Například Běh z Turecka do Austrálie přes Ameriku, Turecký sportáček, Přebor Turecka v hodů kriketovým míčkem a granátem, Turecká míle,...

Která verze je tedy ta pravá? To už se nedozvíme. Jisté je, že když Verměřovickým dnes řeknete, že jsou to Turci, vesměs to přijmou s úsměvem. Nevnímají tuto přezdívku negativně, ale spíš jako součást místní identity. Ale pozor, jsou mezi námi i výjimky:).

Marie Pecháčková (čerpáno z několika veřejně přístupných zdrojů)

Zvony v kostele sv. Františka Xaverského v Petrovicích

Také zvony v kostele sv. Františka Xaverského v Petrovicích mají svoji historii.

Původně zde byly zvony dva, ale za první světové války byl v roce 1916 rekvírován jeden zvon a druhý za nějakou dobu praskl.

Po válce byla pocítována potřeba řádného nového zvonu. Obecní zastupitelstvo povolilo sbírku, která vynesla 2 875 Kč, a zvon byl zakoupen v Hradci Králové u firmy Červený, kde byl současně přelit i prasklý zvon. Svěcení bylo naplánováno na 24. 9. 1922. Po vyjasnění otázky, zda zvony budou ve vlastnictví farnosti či obce byly zvony vysvěceny. Zůstaly majetkem obce.

Rovněž tyto zvony byly ve druhé světové válce v roce 1942 odebrány pro válečné účely a obec tak byla až do roku 1959 zcela bez zvonu. Na základě další sbírky byly pořízeny

zvony nové, které byly slavnostně posvěceny a zavěšeny o petrovické pouti v roce 1959.

V devadesátých letech bylo nainstalované automatické zvonění.

V současné době máme ve věži petrovického kostela zvony dva - zvon František, kterým se zvoní umíráček, a zvon Marie, který zvoní v poledne.

Podle knihy "Petrovice 1304 - 2004" zpracovali Josef a Jana Vondrovi

Rozhovor Poutníka

... s Pavlem Vašíčkem, regenschorim a kapelníkem dechové hudby

O další rozhovor pro Poutníka jsme oslovili pana Pavla Vašíčka, kterého známe jako vedoucího chrámového sboru ve farním kostele sv. Jiří v Dolní Čermné a jako kapelníka dechové hudby.

Jsmo moc rádi, že naši prosbu neodmítl a přinášíme povídání s ním, především o hudbě...

Odkdy hraješ a na jaké hudební nástroje?

Vzpomínám, že v roce 1966 jsem poprvé hrál na housle o Vánocích v kostele ve Verměřovicích. Postupně jsem se naučil na klarinet, saxofon a kontrabas.

Kde nebo u koho ses učil hrát?

Od roku 1964 jsem se začal učit na housle, nejprve u pana Kylara a pak na LŠU v Lanškrouně u pana učitele Vašury. Na klarinet jsem se učil hrát od roku 1968 na Hudební škole podniku Východočeské chemické závody Pardubice, kam jsem nastoupil do učení. Byl to velký podnik, který měl nejen učiliště, ale i hudebku. Se saxofonem jsem začal na vojně v Přelouči. A na kontrabas jsem se naučil hrát sám po vojně.

Byl jsi členem hudebních souborů různých žánrů. Prozrad' jakých☺

Byl jsem převážně členem dechovek - dechové hudby v Dolní Čermné a na "záskoky" v okolních dechovkách.

Po vojně jsem začal hrát také v menších kapelách; nejprve v tanečním orchestru Osvětové besedy Cotkyle. Pak jsem založil vlastní taneční orchestr Minimum, který fungoval od roku 1984 plných 12 let. Činnost jsme ukončili z důvodu repertoáru a nedostatku financí na obnovu aparatury. Dál jsem působil v dalších tanečních orchestrech - TOX Klášterec, Spektrum Ústí nad Orlicí a v různých hudebních skupinách kapelníků...

Vzpomínám na Tvého tatínka Josefa Vašíčka jako velkého muzikanta, který hudbou žil a snažil se ji předávat dál. Jak vás doma vedl k hudbě?

Zkoušel to samozřejmě s námi se všemi čtyřmi dětmi. Starší bratr Josef a sestra Helena hráli na klavír. Já na zmíněné housle. Mladšího bratra Petra učil na baryton. Ale u muziky jsme zůstali jen já a Petr.

Jaké bylo hudební působení Tvého tatínka?

Táta se narodil v roce 1911. Po škole se vyučil sedlářem u pana Štěpánka v Čermné. Hudba ho zřejmě zaujala už v mládí; za první vydělané peníze si koupil trombon. Byl to v podstatě samouk, ale myslím si, že někdo mu nějaké základy hry na nástroj dát musel. Za dva roky už hrál v čermenské dechovce. Na klavír a varhany se učil u kapelníka Cyrila Marka, bratra Anny Markové, dlouholeté varhanice v Dolní Čermné. Jako varhaník působil ve Verměřovicích v letech 1941 až 1985. Hrál také ve farním kostele, když byla paní Marková nemocná. To měl varhanickou službu v neděli při třech mších svatých - v 7:30 o ranní ve farním kostele, v 9:00 ve filiálce a v 10:30 o "hlavní" mši.

Co se týká hudební výuky hraní - vzpomínám si, že někteří zájemci o hru na klavír k němu chodili...

Co jsi z jeho díla a práce využil?

Využil jsem převážně noty, které opisoval ze zapůjčených notových partitur. Ale od koho si je půjčoval, to opravdu nevím. V době, kdy jsem převzal chrámový sbor, mi opravdu hodně pomohly.

Nejprve bych se zastavila u dechovky. Kdy jsi začal hrát s dechovou kapelou a jak vzpomínáš na tyto začátky?

V čermenské dechovce jsem začal hrát krátce před nástupem na vojnu v letech 1970 - 1971 a můj začátek nebyla žádná "sláva". Moc jsem toho neuměl, hlavně správně se orientovat v notách. Klarinet a saxofon jsem začal brát vážně až na vojně. Měli jsme tam kapelu a tam teprve mě začala muzika bavit. Pamatuji si, že za druhý rok vojny jsme odehráli přes 60 vystoupení.

Odkdy jsi kapelníkem dechovky?

Od roku 1986, kdy jsem převzal kapelu od pana Václava Havla.

Můžeš nám přiblížit, co funkce kapelníka zahrnuje?

V době, kdy jsem dechovku převzal, měla cca 25 muzikantů. Bylo zvykem, že všechny záležitosti ohledně chodu kapely byly na kapelníkovi. Všechno se muselo domluvit s pořadatelem akce - potřebný počet muzikantů, správné obsazení nástrojů, doprava tam i zpět,

chtějí-li zpěv, záležitosti aparatury, v neposlední řadě i finanční vyrovnání a mnoho dalších věcí. Dnes je situace jiná - o chod kapely se stará více lidí.

Kdy ses ujal role regenschoriho ve farním kostele sv. Jiří?

Po smrti pana Jana Hampla převzala řízení našeho chrámového sboru v roce 2002 slečna Jaroslava Matějková z Bystřece. V roce 2005 dirigování ukončila, aby mohla úspěšně dokončit svá universitní studia v Hradci Králové. Sboru jsem se tedy ujal já.

Většina z nás, řadových farníků zná účinkování chrámového sboru v kostele o Vánocích, Velikonocích, při pouti, posvícení či jiných významných událostech. Ale málokdo si už dovede představit, co to všechno obnáší?

Jsou to téměř stejné věci jako u dechového orchestru. V tomto případě ohledně organizačních věcí spolupracuji s paní Maruškou Macháčkovou, která všem zpěvákům dává na vědomí data zkoušek, časy, atd. Já potom zajišťuji orchestr.

Samozřejmě nemusím řešit otázku financování sboru ☺. Do kostela se od nepaměti chodilo zpívat a hrát zadarmo. Řeší se pouze cestovní výdaje hostujících a dojíždějících hudebníků.

Jak vybíráš skladby?

Díky dlouholeté tradici našeho sboru a notového archivu mám z čeho vybírat. Máme v repertoáru 10 českých vánočních mší, 16 mší použitelných během celého církevního roku - převážně latinských, troje nešpory, Graduále, Offertoria, vánoční Pange, lingua, dvoje Requiem a 20 písní. Pro mě je zásadní vybírat skladby s plným obsazením, jak pěveckým, tak orchestrálním a tyto skladby během let střídát.

Jak připravuješ notový materiál?

Hlavně musím zkontrolovat, jestli jsou noty v deskách u vybrané skladby kompletní, jestli byly po předchozí produkci vráceny. Existují totiž tzv. "sběrači not", kteří noty vrací postupně a pozdě, ale tento problém trápí kapelníky všude. Ale není to až tak závažný problém...

Jak často se musí zkoušet?

Záleží na náročnosti zvolené skladby, od toho se odvíjí počet zkoušek. Případně dáme nějakou zkoušku navíc.

Vedeš si nějakou statistiku svého hraní s dechovkou, nacvičování s chrámovým sborem a jeho účinkováním?

Statistiku her dechové hudby Dolní Čermná jsem zavedl od roku, kdy jsem se stal kapelníkem, tj. od roku 1986. A pokračuji v tom dodnes - druh akce, zúčastnění muzikanti jmenovitě, případně finance. Pro zajímavost: díky této statistice jsem byl překvapený, že jsem hrál bezmála na 1 000 pohřbech.

Statistiku chrámového sboru jsem rovněž zavedl - od roku 2005, kdy jsem ho převzal. Jsou zapsány jednotlivé svátky v těchto letech a hrané skladby.

Každý muzikant musí mít pochopení a toleranci své rodiny. To u Vás nepochybně funguje...☺

Ano, funguje. Manželka Magda pochází z muzikantského rodu a v chrámovém sboru zpívala donedávna, více jak 40 let. Proto zkoušky v kostele byly samozřejmostí pro nás i naše tři děti, které dodnes vypomáhají v chrámovém orchestru již se svými ratoletmi při slavných mších. Z toho mám velkou radost.

Děti a vnoučata Ti určitě dělají radost v hudebním následování. Hrají všichni?

V hudební škole v Lanškrouně se učily hrát všechny naše děti: Magda na klarinet a saxofon, Klára na lesní roh a Pavel na pozoun. Magda a Pavel hrají dodnes, Klára už ne.

Z vnoučat máme s manželkou určitě radost. Od dcery Magdy hraje Magda ml. také na klarinet a saxofon, Anička na pozoun a Markétka na klavír a saxofon. Pavlovy děti se také učí - Verunka na housle a Nelinka na klavír. Syn Václav od Kláry hraje na bicí nástroje.

Zahrajete si někdy společně?

V době, kdy děti chodily do hudebky a měly už nějaký ten rok výuky za sebou, dali jsme se dohromady s kluky od švagrů Roberta a Petra. Hráli jsme při oslavách

v rodině, babičkám Vašíčkové a Faltusové. Zahráli jsme si společně na Vánoce koledy, také o svátcích, narozeninách... myslím, že jsme byli docela slušná parta☺

Moje otázky určitě nebyly vyčerpávající. O co by ses ještě chtěl se čtenáři Poutníka podělit nebo jim vzkázat?

Především bych chtěl všem členům chrámového sboru poděkovat. Poděko-

vat za to, že se poctivě snaží docházet na nutné zkoušky; bez nich to prostě nejde. Je vidět, že jim na budoucnosti čermenského sboru záleží. Ještě jednou velké DÍKY!

A co by sis přál?

To, že sbor v Čermné existuje už více jak 150 let, je výsledkem toho, že byl neustále doplňován novými mladými zpěváky a hudebníky. Bez toho by už dávno neexistoval. Přál bych si, aby i dnes se našlo několik mladých lidí ze schol (které tu máme - za ně "zaplat' Pán Bůh"), kteří by byli ochotni nám pomoci. Sbor stárne a je skutečně nutné pro jeho zachování do budoucnosti pravidelné doplňování novými mladými členy.

Milý Pavle, děkujeme Ti moc za Tvůj čas věnovaný tomuto rozhovoru. Přejeme Tobě i Tvé rodině hodně zdraví a Božího požehnání. A ať se Ti daří, nejen v hudbě☺...

Za redakci Poutníka: Hana Vágnerová

Ze života farnosti

Ohlédnutí za adventní duchovní obnovou s P. Mgr. Karlem Dvořákem

V sobotu 6. prosince 2025 jsme se při ranní mši svaté sešli v hojném počtu, abychom společně vstoupili do adventní duchovní obnovy. Po bohoslužbě jsme se přesunuli do Orlovny, kde program pokračoval přednáškou P. Mgr. Karla Dvořáka z Letohradu, který přijal pozvání našeho otce Jendy.

Hlavní část obnovy byla věnována zamyšlení nad smyslem adventní doby. Otec Karel připomněl, že advent je časem radostného očekávání, ale zároveň i časem pokání a obrácení. Často si podle něj klademe příliš velká předsevzetí, která pak nedokážeme naplnit, a místo radosti přichází zklamání. Advent nás však zve především k věrnosti v malých věcech a k otevřenosti srdce.

Silně zazněla i výzva vážit si času. Jak připomíná svatý Pavel, jsme povoláni být Kristovými učedníky a každý den našeho života je nezaslouženým darem. Nemusíme se k Bohu složitě „drápat“ – Bůh sám sestoupil k nám. Starozákonní proroci připravovali Boží lid na příchod Mesiáše a Písmo svaté nám ukazuje, jak se tato zaslíbení naplnila v narození Ježíše Krista.

Otec Karel se s námi také podělil o zkušenost z loňské cesty do Indie, kde navštívil děti podporované v programu Adopce na dálku. Osobní setkání s nimi bylo podle jeho slov silným a radostným potvrzením, že konkrétní pomoc má skutečný smysl. Někteří z nás mohli tuto cestu zaznamenat i v reportáži na TV Noe.

Celá obnova probíhala v radostné a přátelské atmosféře. Otec Karel svá slova doplňoval osobními příběhy, které nás nejen přiměly k zamyšlení, ale také několikrát upřímně rozesmály. Potěšující byla hojná účast věřících i přítomnost mladých lidí. K dobré náladě přispěl také náš otec Jenda a nechybělo ani drobné občerstvení.

Duchovní obnova nám pomohla vstoupit do adventu s větší hloubkou a vědomím, že každý den je darem. Odcházelí jsme s pokojem v srdci a s předsevzetím prožít adventní dobu opravdově – v tichém očekávání, vděčnosti a naději na příchod našeho Spasitele.

Věra Bláhová

Když jste pokorní, nic se vás nedotkne - ani chvála, ani ostuda, protože víte, co jste.

Matka Tereza

První vánoční koncert dětské Scholy v naší farnosti

V neděli 28. prosince 2025 se uskutečnil v kostele sv. Jiří vánoční koncert.

Z mého pohledu, to byla hezky a zdařile uchopená věc v rukách Aničky Motlové!

Mnoho písní různého původu, stáří a s různou, povětšinou vánoční, tematikou, spojené v jeden smysluplný celek - pásmo, a to moc pěkné pásmo.

Myslím, že povedené propojení hudby a průvodního slova, mnohé z nás, v tom vánočním shonu, příjemně naladilo a zklidnilo.

Ale každá mince má dvě strany, tak i na této akci bylo znát, mnoho úsilí, příprav, práce a odříkání nejen účinkujících, ale i těch, kteří vytvářeli jakýmkoliv způsobem zázemí pro vznik této akce, i těch, kteří prostě dali všanc svůj čas.

A nebylo jich málo...

Tímto způsobem jim chci vyjádřit své poděkování.
DIKY MOC!

Poděkování patří i všem těm, kteří si dokázali udělat čas a přijít podpořit své blízké nebo prostě jenom vydechnout, spočinout.

Totíž, koncert bez publika by neměl žádný smysl.

Moc se mi líbí, že i mezi námi platí slova Jana Wericha:

“Ten umí to a ta zas tohle a všichni dohromady uděláme moc.”

Každý jeden z nás sehrál důležitou roli v tom, aby se akce podařila a to se, myslím, celkem povedlo, co myslíte?

Přeji všem pokojné a požehnané dny.

Lída Vondrová ml.

Novoroční koncert

Koncert kvarteta Žestě SENATO se uskutečnil v sobotu 3. ledna 2026 v kostele sv. Jiří v Dolní Čermné. Soubor se představil ve složení Jan Hubený, Václav Šilar, Jaromír Flídr a Jaromír Flídr ml.

Jednotlivé skladby vtipně slovem provázel Jan Hubený. O přestávkách inspirovala svými příspěvky k zamyšlení nad vánoční dobou paní Eva Jansová.

Kostel byl zaplněný a hned od prvních tónů bylo cítit, že se tu nescházíme jen kvůli hudbě, ale i kvůli sobě navzájem. Vánoční čas se s námi ještě nechtěl rozloučit a v tichu chrámu zůstával zvláštní klid, který člověk v běžných dnech nezažije.

Program byl pestrý a velmi hezky sestavený. Mě osobně zaujala hned první eucharistická píseň *Ave verum corpus*, která vyjadřuje víru v reálnou přítomnost Ježíše ve svátosti eucharistie. Je v repertoáru i současného chrámového sboru. Radostnou energií přinesla skladba *Nebeští kavalérové*.

Z dobře známých vánočních koled a písní zazněly například *Kristus Pán se narodil*, *Chťic aby spal*, *Půjdem spolu do Betléma* nebo *Veselé vánoční hody*. Byly to melodie, které v sobě nesou radost, nevěži i prostou lidskou blízkost a bylo znát, že je máme hluboko uložené v paměti.

Odlehčení a svižnější tempo přinesly instrumentální skladby *Intrada*, *Dva tance* a *Rondeu*. Velmi přirozeně zapadla i píseň *Joy to the World*, která krásně propojila vánoční radost s novoročním očekáváním.

Známa americká píseň *Bílé Vánoce*, vyjadřuje nostalgii po zasněžených vánocích z dětství. V češtině ji nazpíval Karel Gott, Helena Vondráčková nebo Yveta Simonová.

Veselou tečkou celého koncertu byly koledy *Ejhle, chasa naše* a *Hore, hore pastuškové*, které jsem si potichu i zazpívala.

Po posledních tónech posluchači kvartet odměnili zaslouženým potleskem. Před kostelem bylo možné zakoupit malé občerstvení, nechyběl svařák, párky, sýry a lidé se zastavovali, popovídali si a pomalu se vraceli domů. Někteří ještě na ten žejdlíček vína a popovídání zašli do Orlovny, aby zhodnotili vystoupení.

V chladném lednovém odpoledni tak zůstávalo něco velmi hřejivého, nejen v hrnku, ale hlavně v setkáních a v hudbě, která nás na začátku roku na chvíli spojila v tichém, vděčném zastavení.

S díky přejeme kvartetu, ať jim to dobře hraje a těšíme se na jejich příští vystoupení.

Věra Bláhová

Tříkrálová sbírka 2026

Letošní "Tříkrálová sbírka" v Dolné Čermné proběhla o víkendu 3. - 4. ledna. Většina skupinek koledníků vyrazila do ulic v sobotu dopoledne, některé odpoledne a dvě skupinky v neděli. I letos nám počasí docela přálo a tak koledování proběhlo bez větších potíží, kromě několika červených tváří a zmrzlých prstíků. Do koledování se zapojilo 13 skupinek v Dolní Čermné a 2 v Jakubovicích, což znamená 45 pomocníků z řad dětí a mládeže. Novinkou letos bylo, že v několika případech dárci využili možnosti bezhotovostního příspěvku do sbírky přes QR kód, který je na kasičce. Platba je připisována přímo na účet Oblastní charity, ale do výtěžku z pokladniček v Dolní Čermné se samozřejmě nepromítne. Přesto byl letošní výsledek slušných 78 682 Kč.

Poděkování patří všem dárcům, vedoucím skupinek i dětem a jejich rodičům, kteří se do přípravy a realizace TKS také zapojili. Moc si toho vážíme a dá-li Pán, tak zase za rok...

Za Dolní Čermnou: Pavel a Pavla Marešovi

Jak je již v naší obci dobrým zvykem a pochopitelně i tradicí, rozeběhly se v sobotu 10. ledna t. r. po vsi dvě skupinky koledníků, tři králů s doprovodem. Letošního koledování se zúčastnila dítko v rozmezí 6 až 14 let, což mne velice těší, neb je vidět, že se tato bohubilá činnost předává z generace na generaci, za což jsme velice rádi. Počasí bylo nádherné a skupinky během téměř čtyř hodin obešly celou vesnici a po příchodu na úřad jsme se společně zahřáli u čaje a na dětech

bylo vidět, že je to moc bavilo. Udělali jsme si párky v rohlíku, pochutnali si na buchách a vyslechli zážitky. Největší překvapení nás ale čekalo při počítání pokladniček. Museli jsme vše dvakrát přepočítat, nechtěli jsme tomu věřit! Máme rekord! Ten původní z roku 2023 byl překonán o rovné 3 stovky a dohromady bylo vybráno 22 540 Kč. Jsem moc rád, že máme tak pozorné a laskavé občany.

Ještě na závěr doplním, že o zdárný průběh se zasloužilo 6 králů pod vedením dvou dospělých.

Děkuji všem, koledníkům, dozorům, ale hlavně přispěvatelům...

Za Petrovice: Martin Marek

I letos jsme ve Verměřovicích přidali ruku ke společnému dílu a zorganizovali a provedli Tříkrálovou sbírku. Sběrka proběhla v sobotu 3. 1. 2026 odpoledne. Počasí nám přálo, bylo mrazivo, ale svítilo do toho i sluníčko. Do ulic vyrazilo 6 skupinek králů (dohromady 18 dětí – většina byli členové skautského oddílu). Opět ve stejných pláštích, jako každý rok. Každou skupinku doprovázel jeden starší člen. Letos skupinky doprovázeli 4 kluci a 2 holky. Věřím, že králům se podařilo vykouzlit úsměv na tváři, potěšit všechny, které jim otevřeli své dveře a přispěli do celostátní sbírky. Po dochození skupinek jsem dořešila s p. starostou spočítání, veškeré papírování a předání peněz i výsledku na Charitu do Letohradu. Děkujeme za všechny příspěvky, které činily 34 759 Kč. A já děkuji, že může sbírka probíhat a že děti i dospělí mají zájem se zapojit a udělat dobrý skutek.

Za Verměřovice: Daniela Moravcová

SPOLČO V ZIMĚ

Draží spolufarníci, opět nastal čas, aby se i spolčo pochlubilo, co zažívá v zimním období tohoto roku. Jistě jste zvědaví, jak dopadl Silvestr a kolik z nás si při hokeji narazilo kostrč, avšak nechci vás zklamat, ale nejsem si jistá, jestli tento článek takové senzacce bude nabízet.

Protože jak už to bývá, ty pravé zvraty se často dějí niterně a nedají se slovy vyjádřit natož pak, aby takové pohnutí zpozoroval někdo zvenčí.

Tak tedy společenství mladých v zimě. Jak to jen shrnout do pár vět? To budu muset asi hodně krátit, tak si tedy některé věci budeme muset při čtení společně domýšlet. Fantazii by se přeci meze klást neměly nebo jak se to říká 😊.

Jistě nezahláme a řádně si výjimečně zasněženou a promrzlou zimu užíváme, ale co je pro tento rok v našem kruhu tématem č. 1 je aspoň z mého pohledu **výzva Exodus**, která většinu z nás provází celým lednem, únorem a ukončí se Velikonoce-mi. K tomuto tématu se ještě vrátím, ale nejdříve bych ráda zmínila, co krásného jsme prožili v prosinci.

Mimo obvyklá setkání na faře a rytmičky jsme totiž už v listopadu oficiálně zahájili plesovou sezónu. Nemohli jsme si k tomu vybrat lepší ples, než Ples pro tebe. Jedná se o charitativní ples, který pořádá farnost v Ústí nad Orlicí a už několikátým rokem se ho snažíme také podporovat. Vřele doporučujeme!! Jako obvykle ples doprovázela skvělá hudba a ani tombola nebyla k zahození. Z vyhrané stavebnice jsme postavili asi 1 metr vysokou věž, nu aspoň jsme pobavili zbytek sálu. V lednu poté následoval Lidovecký ples, Sousedský ples a Maškarní ples a kdo ví, myslím si, že zdaleka nekončíme. To víte, my moc neposedíme.

Tento rok je také znamením spojení, a to zejména spojením ve vikariátu. Tato pehumácká parta má totiž kontakty všude, a proto k nám dojíždí kamarádi z Letohradu a společně s žamberáky a mládeží v Jablonném teď objíždíme akce a poznáváme se. Před Vánoci jsme měli milé setkání na letohradské faře, kde jsme si poslechli přednášku o misijní cestě jedné farnice a poté společně u táboráku zpívali a hráli, dokud nás nezmohla únava.

Přes Vánoce jsme byli každý se svými rodinami, ale mohli jste nás společně zaslechnout na svátek sv. Štěpána, kde se opět ukázalo, že Eliška dokáže i nemožné a naučí nás to, do čeho bychom se sami nikdy nepustili. Posílám proto na dálku velké

díky a také můj obdiv. Proces je s námi často náročný, ale výsledkem jsme všichni nakonec moc mile překvapeni.

Nu a co zmínit k Silvestru 2025/2026? Opět jsme se vypravili na Horu Matky Boží v Králíkách a prožili tam pár dní duchovní, sportovní a sociální nálože, která nás dobila na dalších několikero měsíců. Utužili jsme vztahy, něco málo brigádně pomohli otci Karlovi, ale hlavně si udělali moc hezký společný čas.

Teď abych se vrátila k výzvě

Exodus. Necelá desítka mladých z farnosti se tento rok rozhodla plnit postní Exodus, což je původně mužská postní výzva zejména k duchovnímu a osobnímu rozvoji. Moc se mi líbí, že i naše společenství Boha aktivně hledá a není nám lhostejné, jaký vztah mezi Bohem a námi je. Jsem proto vděčná, že se za mladé farnost modlí, protože ač se může náš mladistvý život zdát jednouchý, myslím si, že právě v tomto věku jde o kritický bod, zda se pro Pána rozhodneme nebo se odvrátíme a co je v životě důležitější, než naděje na Spásu?

Samozřejmě se neposilujeme pouze duchovně, ale i duševně. Tento rok jsme, kam moje paměť sahá, asi poprvé s touto skupinou udělali hokejové setkání na ledě, kde tedy bylo srandy! Lehce nerozumně jsme vyšli až kolem 16. hodiny, ale i přes nedostatek světla jsme si poradili a s využitím všech baterek a svítilen udělali atmosféru, kde se hrálo výtečně.

Ke konci článku bych jen ráda poděkovala farnosti, blízkým a zejména našim rodinám, že máme jako mladí možnost se setkávat, že máme díky vám vztah s Bohem a že díky vám můžeme společně s Pánem prožívat krásný čas. Často zapomínám být dostatečně vděčná a děkovat, tak snad nemluví jen sama za sebe, když posílám velké díky všem!

Členové spolč

Bůh neodolá nikomu, kdo po něm vše touží.

Anthony de Mello

Putujeme s Poutníkem

Vánoční výlet do České Třebové

Mám takový pocit, že v dnešním uspěchaném světě a hektickém způsobu života - když máme čas někam vycestovat - hledáme cíle vzdálenější, známé nebo atraktivní. A zcela opomíjíme naše blízké okolí, kde se také nachází místa, která mají svého ducha.

Mně se o letošních Vánocích podařilo navštívit dvě místa v České Třebové; do tohoto města zpravidla chvátám někoho přivést od vlaku nebo odvézt na nádraží, jezdím sem k lékaři nebo do obchodů. V klidnějším vánočním čase jsem se zastavila na místech, se kterými bych Vás v rámci Poutníkovy putování ráda seznámila.

Prvním cílem byla **rotunda svaté Kateřiny**, která je nejvýznamnější architektonickou památkou a nejstarší stavbou ve městě a zároveň jedinou dochovanou románskou rotundou ve východních Čechách.

O jejím vzniku se dnes můžeme pouze dohadovat, dosud se totiž nepodařilo uspokojivě odpovědět na otázku kdy, kým a proč zde byla postavena. Její počátky sahají do 1. poloviny 13. století a souvisí s tzv. českou kolonizací prováděnou premonstrátským klášteřem v Litomyšli. Byla postavena v centru osady založené na výšíně nad pravým břehem řeky Třebovky. Během více než 750 let své existence byla rotunda mnoho-

krát opravována a přestavována a v 16. století byla doplněna polodřevěnou zvonící, která slouží jako brána do prostoru kolem rotundy. Ten je obehnan opukovou zdí a až do roku 1905 sloužil jako hřbitov. Po vybudování nového městského hřbitova byl zrušen; staré hroby s náhrobkami jsou zde zachovány doposud. Po zrušení hřbitova stavba rotundy ztratila funkci hřbitovní kaple, kterou plnila po staletí, a jako nepotřebná a nevyužívaná začala chátrat. Poslední velká oprava rotundy probíhala od druhé poloviny 90. let 20. století do roku 2002.

V interiéru, který je však v tomto období uzavřen, lze obdivovat pozdně gotickou sochu sv. Kateřiny Alexandrijské, křesťanské mučednice. Soška vznikla kolem roku 1510 v olomoucké dílně Mistra Ukřižování z Kunčic.

Rotunda slouží k sakrálním účelům, konají se zde bohoslužby, církevní obřady, svatby, koncerty. Kaple sv. Kateřiny je otevřena v červenci a srpnu denně mimo pondělí; v jiném termínu po předchozí domluvě.

Obyvateli České Třebové je rotunda nazývána prostě „Kostelíček“. V ulici „U kostelíčka“, která se vine mezi domky pod rotundou, se každoročně v listopadu na svátek svaté Kateřiny koná „Jabkancová pouť“.

Dalším zastavením bylo **poutní místo na Horách s kaplí Panny Marie Pomocné**. Rovněž k tomuto místu se váže několik pověstí, které měly objasnit okolnosti jejího vzniku.

Na počátku jeho historie byla Pavlova studánka s léčivou vodou a obraz Panny Marie, původně zavěšený na dubu.

Každoročně na svátek Navštívení Panny Marie sem byla pořádána slavná procesí.

Pro mnoho zázračných uzdravení se poutníci rozhodli, že si nad pramenem postaví kapli. Stavba kaple byla realizována v červenci 1744. O jejím vzhledu je známo jen to, že byla dřevěná, šestiboká, stála poblíž Pavlovy studánky a byl do ní zavěšen obrázek Panny Marie, do té doby visící na stromě.

Následovala celá řada zázračných uzdravení poutníků nejen z České Třebové, ale i jejího okolí. Nejčastěji si věřící léčili nemocné oči a uši, ale také svrab, nemoci kostí, bolesti žaludku, zubů, hlavy a dalších orgánů. Na podzim roku 1787 však oblíbená kaplička shořela. Lidi na léčivé účinky pramene na Horách nezapomněli a nadále sem přicházeli.

V roce 1809 začali představitelé města realizovat přání mnohých poutníků, aby se na Horách postavily lázně a hostinec, kde by se návštěvníci mohli ukrýt před deštěm a přenocovat. Lázně i hostinec byly vystavěny. Na přání mnoha věřících, místních i z okolí, byl v létě 1811 položen i základní kámen nové kaple. Se stavbou však bylo započato bez stavebního povolení, které bylo komplikované. Kaple byla dokončena v roce 1819. Poté se vyskytly další problémy s povolením k vysvěcení kaple. Po několika pokusech teprve královéhradecký biskup Karel Hanl v roce 1837 přijal žádost o vysvěcení kaple a vyhověl jí. Akt slavnostního vysvěcení se uskutečnil 7. července 1839, tedy 20 let po dostavbě kaple.

Součástí poutního areálu je i křížová cesta, která byla postavena koncem 19. století. Vede z kamenné terasy od studánky ke kapli Panny Marie Pomocné. Tvůří ji čtrnáct kamenných zastavení s reliéfními výjevy křížové cesty, která stojí oboustranně podél cesty ke kapli.

S využitím webu Městského muzea Česká Třebová a dalších zdrojů zpracovala Hana Vágnerová

První koncert dětské Scholy 28. 12. 2025 (foto: L. Ešpandrová)

Orelsko-farní maškarní ples 31. 1. 2026 (foto: T. Bednář)

Zadní strana: Představení dětí připravujících se ke svátostem 15. 2. 2026

(foto: L. Ešpandrová)

Popeleční středa 18. 2. 2026 (foto: L. Ešpandrová)

Poutník 1/2026

Vydává: Římskokatolická farnost Dolní Čermná, 561 53 Dolní Čermná 1; IČ: 44468890

Web: dolnocermenska.farnost.eu, farnostsnu.cz | Bankovní spojení: 256043012/0600

Náklad: 170 výtisků | Výrobní náklady jednoho výtisku: 31 Kč

Redakce: P. Jan Lukeš, František Mareš, Hana Vágnerová | Sazba: Jiří Adamec, František Mareš

NEPRODEJNÉ, pouze pro vnitřní potřebu farnosti, ale je možná finanční spoluúčast, DĚKUJEME

Uzávěrka příštího čísla: **22. 5. 2026** | Kontaktní email: poutnik@farnost.eu